

des mere er Mandens hele Avl værd, og des mindre bliver procentvis den Del, han skal udrede til Arveafgiftsejeren. Hele det Postyr, der har været om, at det skulde være særlig byrdefuldt og særlig besværligt at svare Arvefæsteafgift i de Aar, hvor Kornpriserne er særlig høje, maa jeg derfor tage Afstand fra som ganske urimeligt.

Ordføreren (Mads Larsen): Jeg vil i Anledning af de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) fremsatte; bemærke, at som det er Udvalgets Medlemmer bekendt, har jeg været meget ivrig for, at vi allerede paa nærværende Tidspunkt skulde have optaget Ændringer, hvorefter ogsaa disse andre Afgifter blev draget ind under Lovforslaget. Naar jeg til sidst har kunnet akkviescere ved den Opfordring, der er stillet i Betænkningen, er det ud fra den Opfattelse, som jeg haaber, den kommende Tid skal give mig Ret i, at denne Opfordring fra Udvalgets Side, som forhaabentlig faar Tilslutning fra Flertallet i Folketinget, skal have til Følge, at de paagældende Ejendomsbesiddere trindt om i Landet, som sidder med Præstegaardsjord, Skolejord eller anden Embedsjord, hvorpaa der hviler en Afgift, som ikke længere er tidssvarende og paa mange Steder virker ganske ubilligt og uretfærdigt, naar dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, vil henvende sig til Ministeriet og i den kommende Tid stærkt vil støtte Kravet om, at disse Afgifter drages ind under tilsvarende Lovregler. Jeg føler mig fuldt overbevist om, at dette vil ske.

Overfor den Betragtning, som det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) gjorde gældende, og som han hævder i Mindretalsbetænkningen: at der ikke ydes fuld Erstatning, vil jeg sige, at det er en meget omdisputabel Paastand. Det er klart, at hvis man maaler med Kapitelstakster saa høje, saa rent unormalt høje som de, der gælder i disse Aar, er den Afløsning, der her er foreslaaet, ikke „fuld Erstatning“, men Besvarelsen af Spørgsmaalet, om det i det lange Løb bliver fuld Erstatning, eller om det bliver mere eller mindre end det, der svarer til den fulde Erstatnings Beløb, beror jo ganske paa, hvorledes Priserne paa Kornvarer bliver i den kommende Tid. Faar vi, naar vi atter naar ind i normale Tilstande, en lang Periode med lave Kornpriser, saa byder den Afløsningsregel, her er fastsat, mere end fuld Erstatning, og jeg tror dog, at man skal bygge paa Tilstandene, som de er under normale Forhold, og ikke paa

saa ganske ekstraordinære, unormale Tilstande som de nuværende.

Wenzel Neergaard: Maa jeg gøre den ærede Ordfører (Mads Larsen) opmærksom paa, at der er i dette Lovforslag ikke alene Tale om en Afløsning, men ogsaa om en anden Maade at betale Afgifterne paa i Fremtiden, nemlig efter Gennemsnittet af Kapitelstaksterne i 20 Aar i Tiden fra 1890 til 1913. Afgiften forandres altsaa. Ifølge de nugældende Arvefæsteskøder svares Afgiften efter det sidste Aars Kapitelstakst; men ved den Maade, hvorpaa Lovforslaget er affattet, elimineres netop de to sidste Aar, i hvilke Priserne paa Korn har været særlig høje, af Beregningen, og derfor vil man være i sin fulde Ret, naar man siger, at hvis Afgiften forandres paa den Maade, der her er foreslaaet, gives der bevislig ikke fuld Erstatning. Men naar man dernæst gaar til Afløsning og benytter den samme Beregningsmaade som ved Fastsættelsen af, hvorledes Afgifterne i Fremtiden skal svares, er det logisk at sige, at den paagældende Erstatning da heller ikke er fuld Erstatning, idet man ikke tager de Aar med, i hvilke Priserne har været høje. Selv om man nemlig gaar ud fra det ærede Medlems Betragtning, at vi igen i en Aarrække faar normale Priser, kan der ikke være Tale om, at der gives mere i Erstatning, end rimeligt kunde være, netop fordi de Aar, der her er Tale om, og efter hvis Kapitelstakter der ogsaa skulde svares Afgift, overhovedet ikke er tagne med i Beregning. Det ærede Medlems Paastand er derfor ikke rigtig.

Ordføreren (Mads Larsen): Hvis de kommende 20 Aar kommer til at opvise en Gennemsnitskornpris, der er lavere end for de 20 Aar, som der bliver regnet med ved disse Afløsninger, faar de paagældende Nydere mere end fuld Erstatning. Og da ingen af os kan sige noget som helst med Sikkerhed om, hvorvidt Kornpriserne bliver høje eller lave i den kommende Tid, er der taget saa langt et Aaremaal og udskudt de Aar, der har haft den mest unormale Karakter baade med Hensyn til høje og lave Priser, at der paa det Grundlag kan bygges med nogenlunde Sandsynlighed, at dette omtrentlig vil blive det virkelige Forhold og den fulde Erstatning. Jeg fastholder derfor, at dette Forslag ikke paa nogen som helst Maade støder an mod Kravet om fuld Erstatning for disse Afgifter.